

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 5T/103/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713010374
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Petrušková
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2016:8713010374.9

Rozhodnutie

Okresný súd Poprad na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16. mája 2016, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Márie Petruškovej a prísediacich Boženy Budziňákovej a Ľudmily Vallušovej takto

rozhodol:

Obžalovaný:
P. D. G. F. E. Q. X. O. Ý. - nar. XX.XX.XXXX Q. S., trvalo bytom S., J.. W.
Č.. XXXX/X,

je vinný

- z pokračujúceho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a / Trestného zákona,

pretože

- ako zástupca spoločnosti OVB Allfinanz Slovensko a.s., IČO: 31 361 358 ponúkol v septembri 2008 S. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. X. Č.. XX, E. F. možnosť výhodného investovania finančných prostriedkov, pričom zhodnotenie finančných prostriedkov malo predstavovať 12% z investovanej sumy ročne a výnosy jej mal vyplácať vo výške 1% z investovanej sumy mesačne a za týmto účelom mu S. O. poskytla dňa 08.09.2008v Trnave finančné prostriedky vo výške 100.000,- Sk t.j. 3.319,39 €, dňa 01.10.2008 v Trnave finančné prostriedky vo výške 50.000,- Sk, t.j. 1.659,70 €, v novembri 2008 v Poprade finančné prostriedky vo výške 210.000,- Sk t.j. 6.970,70 €, dňa 07.02.2009 v Trnave finančné prostriedky vo výške 1.570,- €, dňa 12.02.2009 finančné prostriedky vo výške 840,40 €, ktoré mu zaslala na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, dňa 07.03.2009 v Trnave finančné prostriedky vo výške 1.500,- €, dňa 09.03.2009 v Trnave finančné prostriedky vo výške 3.320,- €, dňa 10.03.2009 v Trnave finančné prostriedky vo výške 1.000,- €, dňa 10.03.2009 finančné prostriedky vo výške 10.000,- €, ktoré mu zaslala na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, dňa 11.03.2009 finančné prostriedky vo výške 1.000,- €, dňa 11.03.2009 finančné prostriedky vo výške 3.200,- €, ktoré mu zaslala na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, dňa 13.03.2009 vo Veľkom Slavkove finančné prostriedky vo výške 5.000,- €, začiatkom júna 2009 v Poprade finančné prostriedky vo výške 13.000,- €, dňa 15.06.2009 v Trnave finančné prostriedky vo výške 500,- €, dňa 08.07.2009 v Trnave finančné prostriedky vo výške 7.600,- €, dňa 24.10.2009 v Starej Turej finančné prostriedky vo výške 400,-€ a v decembri 2010 S. O. požiadal o zaslanie finančných prostriedkov vo výške 3.500,- €, ktoré mali slúžiť ako provízia za sprostredkovanie predaja osobného motorového vozidla zn. CHRYSLER PT CRUISER, EVČ PP 928 BE vo vlastníctve L. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. D. XXX, E. F. a ktorá bola klientkou S. O., po predaji vozidla jej mal poskytnuté finančné prostriedky vrátiť, pričom finančné prostriedky vo výške 3.500,- € mu S. O. zaslala na doposiaľ nezistený účet vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s., finančné prostriedky, ktoré prijal od S. O. neinvestoval, tieto použil doposiaľ nezisteným spôsobom, výnosy jej nevyplácal, predaj osobného motorového vozidla zn. CHRYSLER PT CRUISER, EVČ F. XXX W. nesprostredkoval a po naliehaní S. O. jej do dnešného dňa vrátil celkovo 32.500,- €, čím uviedol S. O. do omylu a spôsobil jej škodu celkovo vo výške 64.380,19 €,

t e d a

- pokračujúcim konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu.

Za to mu
u k l a d á

Podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 3 /troch/ rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona mu výkon trestu podmienene o d k l a d á a zároveň u k l a d á probačný dohľad nad jeho správaním.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona mu u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 3 /troch/ rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. c/ Trestného zákona mu zároveň u k l a d á povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe poškodenej S. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. X. Č.. XX, E. F. škodu vo výške 31 880,19,-eur.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku mu zároveň u k l a d á povinnosť nahradiť poškodenej S. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. X. Č.. XX, E. F. škodu vo výške 31 880,19,-eur.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný P. D. v prípravnom konaní priznal, že od poškodenej S.N. O. prevzal finančné prostriedky vo výške 10 840,--eur ako pôžičku, ktorú použil na úhradu dovolenky za svojich podriadených zamestnancov i to, že od poškodenej S. O. prevzal aj motorové vozidlo zn. Chrysler PT Cruiser ev. č. F. XXXBE patriace L. G. za účelom jeho predaja, ktoré sa mu však predať nepodarilo a preto vozidlo vrátil. Obžalovaný poprel, aby za predaj vozidla prijal od poškodenej S. O. províziu vo výške 3 500,--eur i to, aby od T. Š.S., H.. Š. Y. G. P. prevzal finančné prostriedky za účelom ich investovania a priznal len to, že s týmito osobami bol síce v kontakte, ale len preto, že ho žiadali o pomoc pri vrátení peňazí, ktoré požičali poškodenej S. O.. Obžalovaný zároveň poprel, aby U. O. Y. P. O. - rodičom poškodenej prisľúbil vybavenie hypotekárneho úveru v Tatra banke, a.s., ale zároveň priznal, že s jeho vybavením pomáhal poškodenej S. O.. Obžalovaný poprel, aby od poškodenej S. O. osobne prevzal finančné prostriedky získané z predmetného hypotekárneho úveru, aj keď zároveň priznal, že v Žiline sa s rodičmi poškodenej stretol a že im povedal, že jej dlhuje finančné prostriedky, nie však vo výške 64 380,19,--eur. Obžalovaný ďalej tvrdil, že prostredníctvom svojej matky X. D. vrátil matke poškodenej P. O. sumu 20 000,--eur a že z týchto finančných prostriedkov suma 10 840,--eur predstavovala sumu pôžičky, ktorú si predtým od poškodenej požičal za účelom úhrady dovolenky. Obžalovaný uviedol aj to, že poškodená S. O. mu pritom bola dlžná finančné prostriedky v celkovej výške 21 660,--eur, ktoré jej postupne on poskytol vo forme pôžičiek. Obžalovaný nevedel uviesť prečo poškodenú S. O. žiadal, aby na účet S. P. zaslala čiastku 3 200,--eur a dodal len to, že túto sumu poškodenej požičal a že týmto spôsobom uhradil pohľadávku vyplývajúcu zo vzájomného obchodného vzťahu s S. P.. Obžalovaný na týchto tvrdeniach zotrval aj pri konfrontácii s poškodenou S. O. a dodal, že od septembra 2008 do decembra 2009 od poškodenej prijal finančné prostriedky vo výške okolo 11 000,--eur a že do roku 2010 poškodenej požičal on sám finančné prostriedky vo výške okolo 20 000,--eur alebo dokonca až vo výške 32 500,--eur. Obžalovaný tieto skutočnosti potvrdil aj na hlavnom pojednávaní, opätovne popierajúc, aby sa voči poškodenej S. O. dopustil podvodného konania takým spôsobom, ako mu to kládla za vinu obžaloba a dodajúc, že poškodenej sám požičiaval rôzne sumy a na rôzne účely, pretože bola jeho rodinná známa. Obžalovaný na svoju obranu uviedol aj to, že výpovede a tvrdenia poškodenej sú účelové a voči nemu použité s úmyslom poškodiť mu v zamestnaní, keďže v spoločnosti OVB Allfinanz Slovensko, a.s., pracovali istý čas obaja a on získal na jej úkor provízie potom, čo poškodenej znížil pracovnú pozíciu v spoločnosti.

Poškodená S. O. v prípravnom konaní tvrdila, že počas doby trvania jej zamestnaneckého pomeru v spoločnosti OVB Allfinanz Slovensko, a.s. obžalovaný pracoval vo funkcii finančného sprostredkovateľa a že jej ponúkol výhodnú možnosť investovať finančné prostriedky a následne ich aj zhodnotiť vo výške 12% z investovanej sumy ročne a vo výške 1% mesačne a že z tohto dôvodu si okrem iných spotrebných úverov vybavila v mesiaci september 2008 vo VÚB, a.s. Trnava úver vo výške 200 000,--Sk, z ktorého

obžalovanému dňa 08.09.2008 osobne odovzdala hotovosť v sume 100 000,--Sk a v mesiaci november 2008 ďalšiu hotovosť vo výške 50 000,--Sk. Poškodená tvrdila, že dňa 12.12.2009 na účet obžalovaného zaslala sumu 840,40,--eur a dňa 10.03.2009 aj sumu 10 000,--eur. Poškodená ďalej uviedla, že z rovnakého dôvodu bol hypotekárny úver vybavený aj v Tatra banke, a.s. a to vo výške 56 430,--eur, ktorý bol vyplatený na účet jej otca U. O. vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s. vo výške 53 008,44,--eur, keďže predmetný úver bol ručený rodinným domom jej rodičov i to, že obžalovanému postupne v období od 07.02.2009 do decembra 2010 v Poprade, v Trnave, či na iných miestach buď osobne alebo prostredníctvom zaslania peňazí na jeho účty, čísla ktoré jej obžalovaný zasielal prostredníctvom SMS správ, mu poskytla ďalšie finančné prostriedky v sumách 1 570,--eur, 1 500,--eur, 3 320,--eur, 1 000,--eur, 1 000,--eur, 3 200,--eur, 5 000,--eur, 500,--eur, 7 600,--eur a 400,--eur, ktoré obžalovaný použil okrem iného aj na zaplatenie poriadkovej pokuty, či dovolenky. Podľa tvrdenia poškodenej v mesiaci december 2010 na účet obžalovaného, vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s. zaslala aj ďalšie finančné prostriedky v sume 3 500,--eur, ktoré boli určené ako jeho provízia za sprostredkovanie predaja osobného motorového vozidla zn. Chrysler PT Cruiser ev. č. F. XXXBE, patriaceho L. G.. Poškodená ďalej uviedla, že obžalovaný predaj motorového vozidla nesprostredkoval a že finančné prostriedky vo výške 3 500,--eur jej nevrátil, hoci ona predmetné motorové vozidlo L. G. vrátila. Poškodená ďalej tvrdila, že obžalovanému v mesiaci november 2008 poskytla aj ďalšie finančné prostriedky v celkovej sume 210 000,--Sk, patriace T. Š. Y. B. Š., za účelom ich investície a ďalšieho zhodnotenia vo výške 12% z investovanej sumy ročne a vo výške 1% mesačne a že z rovnakého dôvodu obžalovanému v mesiaci jún 2009 poskytla aj finančné prostriedky v sume 13 000,--eur patriace G. P. i to, že predmetné finančné prostriedky obžalovaný neinvestoval tak, ako jej prisľúbil a ona ich bola nútená vrátiť T. Š., B. Š. Y. G. P.. Predmetné skutočnosti poškodená potvrdila aj pri konfrontácii s obžalovaným P. D. dodajúc, že obžalovaný jej z poskytnutých finančných prostriedkov vrátil čiastku 24 000,--eur alebo 26 000,--eur, pričom sumu 20 000,--eur jej vrátila matka obžalovaného P. D., nie obžalovaný, ktorý jej zvyšnú časť finančných prostriedkov neuhradil ani doposiaľ, vyhovárajúc sa pritom napr. na to, že stratil číslo jej účtu, že bol odcestovaný, že ich vráti osobne a pod. Na hlavných pojednávaniach poškodená S. O. zotrvala na vyššie uvedených skutočnostiach a dodala, že v spoločnosti OVB Allfinanz Slovensko, a.s., pracovala ako finančný poradca od 01.01.2007 do 01.02.2012, že zamestnanie jej pomohol vybaviť obžalovaný P. D., s ktorým sa poznali a boli rodinní známi i to, že obžalovaný jej nikdy bližšie nekonkretizoval spôsob, ktorým chcel poskytnuté finančné prostriedky zainvestovať alebo zhodnotiť, ako aj to, že o poskytnutí finančných prostriedkov obžalovanému neboli vyhotovované písomné doklady. Poškodená poprela, aby mala záujem svojimi výpoveďami krivo či nepravdivo obžalovaného obviniť alebo poškodiť mu v zamestnaní, poukazujúc pritom na e-mailovú korešpondenciu s obžalovaným, na predmetné výpisy z jej účtu, vedeného vo VUB banke, a.s., na výpisy z účtu jej rodičov, vedeného v Slovenskej sporiteľni, a.s. i na výpisy z účtu G. P., vedeného v Tatra banke, a.s., resp. ďalšie listinné dôkazy, ktoré predložila v prípravnom konaní či v konaní pred súdom v podobe zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru uzatvorenej s VÚB Banka, a.s. zo dňa 01.10.2008 na sumu 6 000,--Sk, zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru uzatvorenej s VÚB Banka, a.s. zo dňa 02.09.2008 na sumu 200 000,--Sk, zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru uzatvorenej s VÚB Banka, a.s. zo dňa 06.09.2011 na sumu 4 530,--eur, zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru uzatvorenej s VÚB Banka, a.s. zo dňa 21.02.2013 na sumu 6 890,--eur, ďalej v podobe správ a potvrdení Tatra banky, a.s., potvrdenia o jej príjmoch počas zamestnania v OC Kaufland a výpisov zo študentského pôžičkového fondu počas jej vysokoškolského štúdia. Výpovede poškodenej S. O., čo do tvrdení, že obžalovanému požičala finančné prostriedky patriace jej rodičom, korešpondovali s výpoveďami svedkov U. O. Y. P. O.. Obaja svedkovia a vo všetkých svojich výpoveďach potvrdzovali, že na požiadanie poškodenej S. O. - ich dcéry v roku 2009 v Tatra banke, a.s. požiadali o poskytnutie hypotekárneho úveru v celkovej výške 56 430,--eur, ktorý im bol schválený a vyplatený na ich účet vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s. v konečnej sume 53 008,44,--eur i to, že z predmetného účtu S. O. postupne odovzdala obžalovanému za účelom jeho prefinancovania alebo jeho ďalšieho zainvestovania celkovo čiastku vo výške 26 000,--eur. Obaja svedkovia potvrdili aj to, že keď sa s obžalovaným stretli v októbri 2011 v Žiline za účelom vrátenia poskytnutých predmetných finančných prostriedkov, obžalovaným im prisľúbil ich vrátenie v mesačných splátkach po 500,--eur a v celkovej výške 25 000,--eur. Z ich výpovede vyplynulo aj to, že obžalovaný finančné prostriedky nevrátil a že matka obžalovaného X. D. im niekedy pred Vianocami 2011 na účet U. O., vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s. zaslala sumu 500,--eur a v mesiaci máj 2010 na účet P. O., vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s. ďalšiu sumu vo výške 20 000,--eur. Aj z ich výpovedí vyplývalo, že obžalovaný sa vráteniu poskytnutých finančných prostriedkov vyhýbal pod rôznymi výhovorkami a zatajovaním sa. Ich tvrdenia a svedecké výpovede sa okrem výpovede poškodenej zhodovali aj s listinnými dôkazmi v podobe výpisov z účtu vedeného v Slovenskej sporiteľni, a.s..

Tvrdenia svedkov U. O. Y. P. O. zodpovedali svedeckej výpovedi X. D. - matky obžalovaného, podľa ktorej na požiadanie obžalovaného P. D. na účet P. O. - matky poškodenej S. O., vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s. zaslala v máji 2010 čiastku 20 000,--eur a listinnému dôkazu v podobe príkazu na úhradu predmetnej finančnej čiastky.

Výpovede poškodenej S. O., čo do tvrdení, že obžalovanému požičala finančné prostriedky patriace iným osobám za účelom ich investovania a zhodnotenia, korešpondovali aj s výpoveďou svedkyne T. Š., H. Š., ktorá zhodne s poškodenou uvádzala, že na podnet obžalovaného, súvisiaceho s výhodnou investíciou finančných prostriedkov odovzdala poškodenej S. O. spolu so svojou matkou B. Š. sumu vo výške 210 000,--Sk i to, že poškodená prisľúbila ich zhodnotenie vo výške 12% z investovanej sumy ročne a vo výške 1% mesačne a aj ich vyplácanie. Svedkyňa ďalej uviedla, že poškodená S. O. jej vyplatila ich výnos vo výške 560,--eur a že neskôr sa vyplácanie výnosov a vrátenie investovaných peňazí „skomplikovalo“, o čom telefonicky informovala aj obžalovaného, ktorý jej potvrdil, že finančné prostriedky vo výške 210 000,--Sk síce od poškodenej S. O. prevzal, ale že investované finančné prostriedky sú „blokované“. Svedkyňa potvrdila, že obžalovaný i napriek jej opakovaným výzvam finančné prostriedky poskytnuté mu prostredníctvom poškodenej nevrátil, vyhovárajúc sa pritom na rôzne okolnosti i to, že poskytnuté finančné prostriedky jej boli vrátené až poškodenou S. O., resp. jej matkou P. O. v mesiaci máj 2010 vo výške 100 000,--Sk a v priebehu roka 2011 vo výške 110 000,--Sk. Svedkyňa T. Š. predmetné skutočnosti potvrdila aj pri konfrontácii s obžalovaným P. D. i na hlavnom pojednávaní dodajúc, že v spoločnosti OVB Allfinanz Slovensko, a.s., pracovala i ona, že poškodenou S. O. prisľúbenému vyplateniu výnosov z poskytnutých finančných prostriedkov uverila i to, že mala vedomosti o tom, že finančné prostriedky sú prostredníctvom poškodenej S. O. poskytnuté obžalovanému P. D.. Výpovediam svedkyne zodpovedali aj listinné dôkazy v podobe čestného prehlásenia T. Š. a čestného prehlásenia B. Š..

Výpovede poškodenej S. O., čo do tvrdení, že obžalovanému požičala finančné prostriedky patriace iným osobám za účelom ich investovania a zhodnotenia, korešpondovali aj s výpoveďami svedkyne G. P., ktorá potvrdila, že v mesiaci máji 2009 odovzdala poškodenej časť hotovosti vo výške 13 000,--eur, získanej z tzv. americkej hypotéky, ktorú si vybavili spoločne s manželom F. P. v Tatra banke, a.s.. Svedkyňa potvrdila aj to, že predmetné finančné prostriedky mal obžalovaný následne investovať i to, že v hotovosti jej mal byť z investovaných peňazí vyplácaný zhodnotený 1 % mesačný výnos, k čomu došlo iba v prvých 3 mesiacoch, kedy jej poškodená vyplatila 3-krát hotovosť vo výške po 130,--eur. Svedkyňa ďalej uviedla, že keď nedošlo k ďalšiemu vyplácaniu sľúbených výnosov, požiadala poškodenú S. O. i obžalovaného P. D. o vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov, pričom obžalovaný jej potvrdil, že síce od poškodenej S. O. prevzal finančné prostriedky a aj ich investoval, ale banka, do ktorej peniaze investoval mala skrachovať a že musia s vyplatením investovaných finančných prostriedkov čakať. Z jej výpovede vyplynulo aj to, že obžalovaný sa v ďalšom období pri urgovaní vrátenia finančných prostriedkov vyhováral pod rôznymi výhovorkami i to, že poskytnuté finančné prostriedky jej boli vrátené až poškodenou v mesiaci máj 2010. Jej tvrdenia sa zhodovali aj s listinnými dôkazmi v podobe korešpondencie s obžalovaným i v podobe jej prehlásenia.

Svedkyňa U. S. v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní sa k okolnostiam skutku, či k žalovanému konaniu obžalovaného P. D. nevedela vyjadriť a uviedla len to, že má vedomosť, že jej dcéra O. O. odovzdala poškodenej S.É. O. určité finančné prostriedky. Svedkyňa však nevedela uviesť kde, kedy a akú sumu.

Svedok S. P. v prípravnom konaní i v konaní pred súdom sa k okolnostiam žalovaného skutku, či konaniu obžalovaného P. D. taktiež nevedel vyjadriť a tvrdil len to, že nemá vedomosť o tom kto mu dňa 11.03.2009 zaslal na jeho účet vedený v Tatra banke, a.s. čiastku 3 200,--eur dodajúc, že sa iba domnieva, že peniaze mu zaslal obžalovaný P. D., ktorému predtým poskytol finančnú pôžičku. Jeho výpovedi korešpondoval listinný dôkaz v podobe výpisu z jeho účtu vedeného v Tatra banke.

Svedkyňa L. G. v prípravnom konaní i v konaní pred súdom k okolnostiam skutku týkajúcich sa motorového vozidla zn. Chryzler PT Cruiser uvádzala, že osobné motorové vozidlo zn. Chryzler PT Cruiser ev. č. F. XXXBE v októbri 2009 odovzdala poškodenej S. O., ktorá ho chcela odkúpiť, k čomu však nedošlo a motorové vozidlo jej bolo v júli 2010 vrátené. Svedkyňa osobu poškodenej S. O. v ďalšej časti svojej výpovede popísala ako podvodníčku aj preto, že poškodená od nej vymáhala vrátenie pôžičky vo výške 300 000,--Sk, hoci si od nej nikdy žiadne peniaze nepožičala. Predmetné tvrdenia svedkyne však súd vyhodnotil ako nehodnoverné s poukazom nato, že svedkyňa mala dôvod vypovedať v prospech obžalovaného a v neprospech poškodenej, čo robilo jej výpoveď nespoľahlivou a neobjektívnou. Svedkyňa L. G. pracovala v rovnakej spoločnosti ako obžalovaný a poškodená, s obžalovaným P. D. mala a má dobrý vzťah, čo obaja vo svojich výpovediach ani nevyvrátili a na druhej strane s poškodenou S. O. mala vzťahy narušené, aj vzhľadom na skutočnosti vyplývajúce z

oboznámeného podstatného obsahu spisu Okresného súdu Poprad, sp. zn. 20C 92/2012 a rozhodnutia zo dňa 18.01.2013, právoplatného dňom 06.11.2013, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3Co 163/2013.

Svedkyňa O. P. - bývalá priateľka obžalovaného P. D. bližšie vedomosti o okolnostiach žalovaného skutku nemala, potvrdila však, že poškodená opakovane kontaktovala obžalovaného vo veci vrátenia peňazí vo výške okolo 30 000,--eur, ktoré mu požičala za účelom ich zhodnotenia v spoločnosti OVB Allfinanz Slovensko, a.s. i to, že obžalovaný mal poškodenej pomôcť s predajom motorového vozidla zn. Chryzler za províziu 3 500,--eur, ktorá mala byť použitá v súvislosti s prepravou vozidla loďou. Svedkyňa osobu obžalovaného P. D. v ďalšej časti svojej výpovede popísala ako podvodníka a klamára, poukazujúc pritom na to, že obdobným spôsobom ako poškodenú S. O. oklamal a podviedol aj ju. Jej výpoveď sa zhodovala s listinnými dôkazmi v podobe čestného prehlásenia zo dňa 29.09.2015 a s ďalšími listinnými dôkazmi, ktoré svedkyňa predložila súdu.

Z dokazovania vykonaného súdom v rámci prečítania ďalších listinných dôkazov zabezpečených buď prípravným konaním alebo súdom samotným bolo okrem vyššie uvedeného zistené aj to, že podľa správ spoločnosť OVB Allfinanz, a.s. Bratislava spolupracovala s obžalovaným P. D. na základe zmluvy o sprostredkovaní ako finančným agentom od 01.03.2004. Podľa tejto zmluvy obžalovaný vykonával okrem iného aj sprostredkovanie finančných služieb pre rôzne spoločnosti napr. banky, poisťovne, sporiteľne a ďalšie finančné inštitúcie a že priamo investovať jemu alebo firme zverené financie nemohol, ako aj to, že so spoločnosťou OVB Allfinanz, a.s. Bratislava spolupracovala od 01.01.2007 do 15.06.2012 aj poškodená S. O. v pozícii sprostredkovateľa finančných služieb a že bola podriadenou obžalovaného P. D..

Z obsahu trestného spisu Okresného súdu Poprad, sp. zn. 6T 110/2013 vyplýva, že voči poškodenej S. O. bolo uznesením Okresného súdu Poprad, sp. zn. 6T 110/2013 zo dňa 30.07.2013 zastavené trestné stíhanie pre skutok, ktorého sa mala dopustiť dňa 20.10.2010 tým, že ako osoba spolupracujúca so spoločnosťou OVB Allfinanz, a.s. Bratislava spísala s Q. M. protokol o sprostredkovaní finančnej služby v sektore prijímania vkladov, ponuku služieb a prijatie ponuky a súhlas a následne 21.10.2010 od menovaného aj čiastku 4 000,--eur za účelom ich investovania ako investičný vklad na produkt poisťovne Allianz, avšak finančné prostriedky nesprostredkovala, použila ich pre vlastnú potrebu a na nezistený účel a právne kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona preto, že skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Z obsahu spisu Okresného súdu Poprad, sp. zn. 20C 92/2012 vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 20C 92/2012, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3Co 163/2013 bola L. G. uložená povinnosť zaplatiť poškodenej S. O. ako navrhovateľke sumu 9 000,--eur s prísl. do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, s poukazom na to, čo súd uviedol pri svojom konštatovaní o účelovosti tvrdení svedkyne L. G..

Takto vykonané a vyššie uvedeným spôsobom vyhodnotené dokazovanie viedlo súd k záveru, že žalovaný skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný P. D. tým, že ako zástupca spoločnosti OVB Allfinanz Slovensko a.s., IČO: 31 361 358 ponúkol v septembri 2008 S. O., nar. XX.XX.XXXX, W. Q. X. Č.. XX, E.. F., možnosť výhodného investovania finančných prostriedkov, zhodnotenie finančných prostriedkov malo predstavovať 12% z investovanej sumy ročne a výnosy jej mal vyplácať vo výške 1% z investovanej sumy mesačne, za týmto účelom mu S. O.Á. poskytla: dňa 08.09.2008 v Trnave finančné prostriedky vo výške 100.000,- Sk t.j. 3.319,39 €, dňa 01.10.2008 v Trnave finančné prostriedky vo výške 50.000,- Sk, t.j. 1.659,70 €, v novembri 2008 v Poprade finančné prostriedky vo výške 210.000,- Sk t.j. 6.970,70 €, dňa 07.02.2009 v Trnave finančné prostriedky vo výške 1.570,- €, dňa 12.02.2009 finančné prostriedky vo výške 840,40 €, ktoré mu zaslala na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, dňa 07.03.2009 v Trnave finančné prostriedky vo výške 1.500,- €, dňa 09.03.2009 v Trnave finančné prostriedky vo výške 3.320,- €, dňa 10.03.2009 v Trnave finančné prostriedky vo výške 1.000,- €, dňa 10.03.2009 finančné prostriedky vo výške 10.000,- €, ktoré mu zaslala na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, dňa 11.03.2009 finančné prostriedky vo výške 1.000,- €, dňa 11.03.2009 finančné prostriedky vo výške 3.200,- €, ktoré mu zaslala na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, dňa 13.03.2009 vo Veľkom Slavkove finančné prostriedky vo výške 5.000,- €, začiatkom júna 2009 v Poprade finančné prostriedky vo výške 13.000,- €, dňa 15.06.2009 v Trnave finančné prostriedky vo výške 500,- €, dňa 08.07.2009 v Trnave finančné prostriedky vo výške 7.600,- €, dňa 24.10.2009 v Starej Turej finančné prostriedky vo výške 400,- €, v jednom prípade požiadal S. O. v decembri 2010 o zaslanie finančných prostriedkov vo výške 3.500,- €, ktoré mali slúžiť ako provízia za sprostredkovanie predaja osobného motorového vozidla zn. CHRYSLER PT CRUISER, ev.č. F. XXX W. vo vlastníctve L. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. D. XXX, ktorá bola klientkou S. O., po predaji vozidla jej mal poskytnuté finančné prostriedky vrátiť, finančné prostriedky vo výške 3.500,- € mu S. O. zaslala na

doposiaľ nezistený účet vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s., pričom finančné prostriedky, ktoré prijal od S. O. neinvestoval, tieto použil doposiaľ nezisteným spôsobom, výnosy jej nevyplácal, predaj osobného motorového vozidla ev.č. F. XXX W. nesprostredkoval, po naliehaní S. O. jej do dnešného dňa vrátil celkovo 32.500,- €, čím uviedol S. O. do omylu a spôsobil je škodu celkovo vo výške 64.380,19 €.

Pri ustálení predmetného skutkového stavu uvedeného vo výrokovej časti tohto rozsudku a záveru, že žalovaný skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný P. D. bolo súdom vychádzané predovšetkým z výpovede poškodenej S. O., z výpovedí svedkov U. O., P. O., T. Š., G. P., U. S., S. P., O. P. a vyššie citovaných listinných dôkazov, ale aj z výpovede samotného obžalovaného P. D., pretože predmetné dôkazy boli vo vzájomnej zhode, nadväzovali na seba a nesvedčili pre také relevantné rozpory, ktoré by spochybňovali ich dôveryhodnosť.

Obžalovaný P. D. priznal, že si od poškodenej S. O. v žalovanom období požičal finančné prostriedky v rôznych sumách a na rôzne účely, s výnimkou ich ďalšieho investovania a zhodnotenia i to, že poškodenej S. O. ešte finančné prostriedky aj dlží, aj keď namietal ich výšku s poukazom nato, že jeho matka vložila na účet P. O. - matky poškodenej sumu 20 000,--eur a nato, že poškodenej vrátil dokonca čiastku vo výške 32 500,--eur.

Poškodená S. O., ako pracovne podriadená obžalovanému uverila tomu, že vzhľadom na jeho postavenie v spoločnosti OVB Allfinanz Slovensko, a.s. a jeho pracovnú náplň má možnosti výhodne investovať finančné prostriedky, ktoré mu poskytla sama alebo zo zdrojov iných osôb, tomu, že obžalovaný má a bude mať aj možnosť požičané finančné prostriedky výhodne zhodnotiť a vyplatiť jej i osobám, ktorých finančné prostriedky mu zverila, spolu s dohodnutým ročným a mesačným výnosom a poškodená uverila aj tomu, že obžalovaný jej vráti aj ďalšie finančné prostriedky, ktoré mu poskytla ako províziu za sprostredkovania a predaja osobného motorového vozidla alebo na zaplatenie dovolenky pre svojich podriadených alebo pokuty, či iný účel, aj keď túto vieru poškodenej v obžalovaného možno označiť za nekritickú a naivnú. Možnosť vidiny poškodenej dosiahnuť zisk pre seba alebo svojich najbližších obžalovaný podľa súdu jednoznačne využil vo svoj prospech a obohatil seba na jej úkor, zneužívajúc pritom jej dobromyseľnosť alebo naivitu pri poskytovaní finančných prostriedkov na predmetné účely.

Samotná spoločnosť OVB Allfinanz Slovensko, a.s., vo svojich vyjadreniach pritom potvrdzuje, že sprostredkovatelia, medzi ktorých patrili tak obžalovaný ako aj poškodená, nesmú od klientov prijímať žiadne platobné prostriedky a nesmú žiadne finančné prostriedky získané od klientov sami investovať, keďže spoločnosť OVB Allfinanz Slovensko, a.s. nie je finančnou inštitúciou, o čom museli vedieť tak obžalovaný ako aj poškodená.

Súd považuje za potrebné v tejto súvislosti uviesť aj okolnosti, ktoré vyplynuli tak z výpovede O.A. P. ako aj z ňou predložených listinných dôkazov na obsah, ktorých súd poukázal v predchádzajúcich častiach tohto rozhodnutia, resp. z rozsudku Okresného súdu Trnava, sp. zn. 2T 81/2007, ktorým bol obžalovaný P. D. uznaný vinným z prečinu úverového podvodu podľa § 250a ods. 1 Trestného zákona účinného do 01.01.2006 a podľa ktorého sám obžalovaný tvrdí, že v období roku 2004 začínal rozbiehať svoje podnikateľské aktivity, že v danom období nikde nepracoval, že nemohol splácať úver vo výške 130 000,--Sk, ktorý získal od VÚB, a.s. pobočka Trnava na základe falošného potvrdenia o jeho zamestnaní vo firme Italtec-Ivan Kulich, Trnava a že bol vo finančnej tiesni, ktorá mu nedovolila dohodnuté splátky splácať, pričom podľa potvrdenia OVB Allfinanz Slovensko, a.s. mal v tejto spoločnosti spolupracovať na základe zmluvy o sprostredkovaní už od 01.03.2004 až doposiaľ, čo podľa názoru súdu poukazuje na motív a pohnútku konania obžalovaného v tejto trestnej veci - a to jeho snahu získať na úkor poškodenej finančné prostriedky a použiť ich na svoj účel, resp. riešiť tým svoju osobnú finančnú situáciu, pretože v zápisnici o svojom výsluchu zo dňa 10.04.2013 totiž ešte aj v apríli 2013 uvádza svoj čistý mesačný príjem len vo výške 200,--eur. Obžalovaný pôsobil v spoločnosti OVB Allfinanz Slovensko, a.s., ako finančný agent v zmysle zákona č. 186/2009 Zb.z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve a od januára 2013 v postavení okresného riaditeľa a mal tak k dispozícii celý informačný systém potrebný pre sprostredkovanie finančných služieb a teda aj možnosti konať navonok vo vzťahu k poškodenej ako osoba, ktorej v týchto otázkach možného zhodnotenia poskytnutých financií ona dôverovala.

V kontexte vyššie uvedených výpovedí poškodenej a svedkov potom neobstojí obrana obžalovaného a jeho tvrdenia, že poškodená v predmetnom konaní nepredložila žiadny písomný doklad o poskytnutí finančných prostriedkov za účelom ich ďalšieho investovania a zhodnotenia, že od poškodenej neprevzal províziu za predaj osobného motorového vozidla zn. Chrysler a ani to, že od poškodenej neprevzal ďalšie finančné čiastky, resp. to že požičané peniaze poškodenej vrátil.

Z hľadiska právnej kvalifikácie súd konanie obžalovaného P. D. vyhodnotil ako konanie, ktoré po všetkých stránkach naplnilo znaky pokračujúceho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného

zákona, pretože pokračovacím konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu.

Podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu dopúšťa sa zločinu podvodu.

Toto ustanovenie Trestného zákona poskytuje trestno-právnu ochranu rôznym právam fyzických osôb, právnických osôb a štátu majetkovej povahy.

Objektom trestného činu je cudzí majetok, bez ohľadu na druh a formu vlastníctva, cudzím majetkom sa rozumie majetok, ktorý nepatrí páchatelovi alebo nepatrí výlučne jemu.

Obohatením sa rozumie neoprávnene rozmnoženie majetku páchatel'a, alebo niekoho iného.

Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva teda v tom, že páchatel' seba alebo iného obohatí a spôsobil mu tak na cudzom majetku značnú škodu tým, že

a/ uvedie niekoho do omylu,

b/ využije niečí omyl.

Osobou, ktorú páchatel' uvádza do omylu alebo osobou, ktorej omyl využije je poškodený alebo ďalšia osoba.

Uvedením do omylu sa rozumie také konanie, ktorým páchatel' predstiera okolnosti, ktoré nie sú v súlade so skutočným stavom veci.

Pri využití omylu iného páchatel' sám k vyvolaniu omylu neprispel, ale po zistení omylu iného a v príčinnom vzťahu k nemu konal tak, aby uvedený omyl využil vo svoj prospech.

Naplnenie skutkovej podstaty trestného činu podvodu predpokladá existenciu príčinnej súvislosti medzi omylom určitej osoby /resp. jej neznalosťou všetkých podstatných skutočností/ a jej uskutočnenou majetkovou dispozíciou a ďalej príčinnú súvislosť medzi touto dispozíciou na jednej strane a škodou na cudzom majetku a obohatením páchatel'a alebo inej osoby na strane druhej, čo vykonané dokazovanie obžalovanému Mariánovi Liptovskému jednoznačne preukázalo.

Podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona je potrebné škodu vzniknutú na majetku poškodenej Terézii Konečnej a čiastku 64 380,19,--eur potrebné považovať za škodu značnú, pretože táto prevýšila sumu dosahujúcu najmenej stonásobok sumy 266,--eur.

Z hľadiska subjektívnej stránky súd potom konanie obžalovaného P. D. kvalifikoval ako konanie plne trestne zodpovednej osoby a vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona, pretože obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom a ako je zrejme z následku jeho konania tento záujem aj porušil.

Obžalovaný P. D. má v registri trestov tri záznamy, doposiaľ bol dvakrát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 2T 81/2007, vo veci sa na neho hľadí, akoby odsúdený nebol, v evidencii priestupkov má viacero záznamov za porušenie pravidiel cestnej premávky, posledný záznam má za priestupok spáchaný dňa 28.02.2016, z miesta trvalého bydliska je obžalovaný hodnotený len všeobecne.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadol súd tak na všeobecné ako i na individuálne zásady platné pri ukladaní trestov, prihliadol na to, aby uložený trest zabezpečil ochranu spoločnosti pred samotným páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, že vytvorí podmienky na jeho výchovu k vedeniu riadneho života a aby uložený trest súčasne iných páchatel'ov odradil od páchania trestných činov a vyjadril aj morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou. Súd zároveň vzal do úvahy i to, aby uložený trest postihol iba páchatel'a trestného činu, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby, vzal do úvahy spôsob spáchania činu, jeho následok, formu zavinenia, pohnútku, prihliadol na pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, bez zistení akejkoľvek z nich a dospel k záveru, že u obžalovaného sa dosiahne účel trestu aj uložením podmieneného trestu odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 3 /troch/ rokov, s jeho odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 /troch/ rokov s probačným dohľadom nad jeho správaním, spolu s povinnosťou nahradiť poškodenej S. O. spôsobenú škodu v rámci povinnosti uloženej mu podľa § 51 ods. 4 písm. c/ Trestného zákona a že na prevýchovu, či nápravu obžalovaného iný druh alebo výmera trestu odňatia slobody nie je potrebná.

O nároku poškodenej S. O. súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 287 ods. 1 Trestného poriadku a obžalovanému uložil aj povinnosť zaplatiť poškodenej škodu vo výške 31 880,19,--eur a so zvyškom jej nároku na náhradu škody ju odkázal na občianske súdne konanie.

- pokračujúcim konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby oznámením bolo až doručenie rozsudku.